

La reducció de la criminalitat a Nova York

Els assoliments obtinguts durant l'administració de Rudolph Giuliani com a alcalde de Nova York constitueixen un dels casos de més èxit a escala internacional en la reducció dels nivells de criminalitat.

A l'inici de la seva gestió el 1993, la ciutat de Nova York era identificada com la capital del crim; aquell any es van comptabilitzar 430.460 delictes.

L'any 2000, Nova York fou declarada per cinquè any consecutiu la ciutat (amb més de 250.000 habitants) més segura dels Estats Units, d'acord amb els informes de l'FBI. Aquell any, la delinqüència registrà els nivells més baixos dels darrers 30 anys: descensos, amb relació al 1993, del 67,1% en homicidis, el 68,3% en robatoris a vianants, el 68,9% en robatoris a vehicles i el 40,2% en violacions.

Una de les estratègies clau en el combat contra la delinqüència a Nova York va ser la iniciativa per la qualitat de vida. Aquesta iniciativa s'inspirà en la teoria de les finestres trencades¹ (1982), dels criminòlegs J. Wilson i G. Kelling. Aquesta teoria sosté que tolerar infraccions i delictes menors genera un ambient propici per a la comissió de delictes més greus.

La teoria parteix de la premissa que el desordre i el crim es troben lligats de forma intrínseca: *“Si en un edifici es deixa sense reparar una finestra, aquest fet convida que es trenquin la resta de finestres.”*

L'èxit assolit a Nova York fou el resultat d'una reconceptualització del servei policial basada en la necessitat de mantenir una comunicació directa i permanent amb la comunitat, primer per obtenir la seva confiança i després per aconseguir informació que permetés desbaratar bandes de delinqüents i millorar la seguretat dels veïnatges.

---

¹ Publicat a l'article "Broken Windows: the police and neighborhood safety" (1982). Més informació sobre aquesta teoria i altres qüestions relacionades a: *Apunts de seguretat*, número 10, desembre 2011. Gabinet de Seguretat. Direcció General d'Administració de Seguretat. Departament d'Interior. Generalitat de Catalunya: http://interior.gencat.cat/web/.content/home/elements_home/destacats/imatges/apunts_seg_n10.pdf

La policia comunitària o de proximitat va ser complementada amb una estratègia de canvi. Els seus principals components foren:

- Nova organització i més autoritat per als caps de dependències policials
- Neutralització dels delictes menors com una forma de reduir el crim organitzat (teoria de les finestres trencades)
- Reunions setmanals per avaluar el rendiment
- Increment del nombre de policies i millores en la capacitació, l'equipament i la infraestructura

Els resultats finals d'aquestes actuacions han estat, fins ara, els de més èxit a nivell internacional pel que fa a la reducció de delictes, l'augment de la seguretat i de la sensació de seguretat i, per tant, l'augment de la qualitat de vida de la ciutadania.